

Вучэбная праграма складзена на аснове тыпавай праграмы “Лінгвістыка тэксту”: Вучэбная праграма для вышэйшых навучальных устаноў па спецыяльнасцях 1-21 05 01 Беларуская філалогія (напрамак – “Літаратурна-рэдакцыйная дзейнасць”), / Аўт.-склад. Г.К. Чахоўскі, Т.Л. Чахоўская. – Мн., РІВШ, 2012. Зацверджана Вучэбна-метадычным аб’яднаннем ВНУ Рэспублікі Беларусь па гуманітарнай адукацыі пратакол № 6 ад 21 чэрвеня 2012 г. Рэгістрацыйны № ТД-Д.277/тып.

Разгледжана і рэкамендавана да зацвярджэння на пасяджэнні кафедры
сучаснай беларускай мовы

(назва кафедры)

21 мая 2013 г. Пратакол № 10

(дата, нумар пратакола)

Загадчык кафедры

З.І. Бадзевіч

(подпіс)

(Ініцыялы, прозвішча)

Адобрана і рэкамендавана да зацвярджэння Навукова-метадычным саветам
філалагічнага факультэта Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта

(назва вышэйшай навучальнай установы)

30 мая 2013 г. Пратакол № 6

(дата, нумар пратакола)

Старшыня

М.М. Хмяльніцкі

(подпіс)

(Ініцыялы, прозвішча)

Тлумачальная запіска

Вучэбная дысцыпліна “Лінгвістыка тэксту” займае важнае месца ў сістэме падрыхтоўкі філолагаў-беларусістаў. Гэта абумоўлена некалькімі фактарамі. Па-першае, лінгвістыка тэксту мае асобы статус сярод філалагічных дысцыплін з прычыны яе інтэграванага і міждысцыплінарнага характару (на сумежжы лінгвістыкі, літаратуразнаўства, рыторыкі, герменеўтыкі і інш.). Па-другое, вывучэнне тэксту з’яўляецца адным з найбольш актуальных і перспектыўных кірункаў сучасных лінгвістычных і метадычных даследаванняў. Па-трэцяе, тэорыя тэксту дазваляе значна дапоўніць, паглыбіць, абагульніць і сістэматызаваць звесткі, атрыманыя ў курсе сучаснай беларускай мовы пры вывучэнні розных моўных адзінак, з пазіцыі іх тэкстаўтваральных функцый.

Выключную важнасць лінгвістыка тэксту мае і для будучай прафесійнай дзейнасці філолага-беларусіста, выкладчыка беларускай мовы і літаратуры. Сучасная методыка разглядае тэкст у якасці асноўнай камунікатыўнай і дыдактычнай адзінкі, якая дазваляе рэалізаваць асноўныя задачы навучання беларускай мове: 1) фарміраванне моўнай і маўленчай кампетэнцыі навучэнцаў, узбагачэнне іх ведамі асноў навукі аб мове, заканамернасцях і правілах яе функцыянавання; 2) фарміраванне камунікатыўнай кампетэнцыі навучэнцаў на аснове авалодання наступнымі паняццямі: культура вуснага і пісьмовага маўлення, тэкст, тыпы маўлення, стылі маўлення, жанры маўлення, правілы маўленчых зносін, спосабамі выражэння думкі ў вуснай і пісьмовай форме; 3) развіццё творчых здольнасцей навучэнцаў, стварэнне арыгінальных выказванняў розных стыляў, жанраў і тыпаў маўлення; 4) фарміраванне маўленчай культуры навучэнцаў на аснове засваення мовы як сістэмы захавання і перадачы культурных каштоўнасцей і сродку асэнсавання беларускай нацыянальнай культуры ў кантэксце сусветнай. Будучаму настаўніку беларускай мовы неабходны як тэарэтычныя веды, так і практычная падрыхтоўка для ўвасаблення ўсіх патрабаванняў школьнай праграмы, арыентаванай у адпаведнасці з прыярытэтамі сучаснай лінгвадыдактыкі на сістэмна-функцыянальны, камунікатыўна-дзейнасны і лінгвакультуралагічны падыходы ў навучанні сучаснай беларускай мове.

Веданне агульных пытанняў тэорыі тэксту (структура тэксту, успрыманне тэксту, тыпалогія тэкстаў і інш.), авалоданне навыкамі яго аналізу мае асаблівае значэнне і для будучых літаратурна-рэдакцыйных супрацоўнікаў.

Асноўная мэта вывучэння дысцыпліны “Лінгвістыка тэксту” – сфарміраваць у студэнтаў уяўленне аб тэксце як аб’екце лінгвістычнага аналізу, аб заканамернасцях пабудовы тэксту і спецыфіцы яго функцыянавання.

Задачы курса:

- забяспечыць неабходны аб’ём тэарэтычных звестак аб тэксце;
- сфарміраваць уменне аналізаваць тэксты рознай жанрава-стылявой прыналежнасці;
- развіваць крэатыўныя магчымасці студэнтаў у плане стварэння тэкстаў навуковага, публіцыстычнага, рэкламнага характару;

- фарміраваць уменні рэдагаваць тэксты рознай жанрава-стылістычнай прыналежнасці, удасканальваць тэксты з мэтай узмацнення іх выразнасці.

Для дасягнення пастаўленай мэты ў курсе “Лінгвістыка тэксту”, акрамя традыцыйных лекцый і практычных заняткаў, рэкамендуецца выкарыстоўваць такія формы правядзення заняткаў, як лекцыя-гутарка, лекцыя-кансультацыя, канферэнцыя, “круглы стол”, ролевыя гульні.

Асаблівую ўвагу варта надаваць самастойнай працы студэнтаў. У якасці форм кантролю за самастойнай работай студэнтам мэтазгодна прапанаваць падрыхтоўку рэцэнзій на навуковыя артыкулы, напісанне творчых работ, лінгвістычны аналіз мастацкіх тэкстаў, тэставыя заданні і інш.

Патрабаванні да засваення навучальнай дысцыпліны “Лінгвістыка тэксту” ў адпаведнасці з адукацыйным стандартам:

Выпускнік павінен ведаць:

- месца, ролю і значэнне лінгвістыкі тэксту сярод іншых філалагічных дысцыплін;
- гісторыю ўзнікнення лінгвістыкі тэксту ў Беларусі і замежжы;
- асноўныя падыходы да даследавання граматычнай прыроды тэксту;
- асноўныя тэставыя катэгорыі;
- найбольш істотныя характарыстыкі тэкстаў розных тыпаў;
- прыёмы і метады вызначэння прэцэдэнтнасці і экспрэсіўнасці тэксту;
- нормы нацыянальнага тэкстаўтварэння.

Выпускнік павінен умець:

- праводзіць лінгвістычны і філалагічны аналіз мастацкага, публіцыстычнага, навуковага, рэкламнага тэксту;
- вызначаць моўныя асаблівасці і стыль тэкстаў;
- выяўляць ідыястылістычныя асаблівасці (мастацкіх) тэкстаў;
- рэдагаваць тэксты розных тыпаў і жанраў;
- вызначаць сродкі і прыёмы стварэння экспрэсіўнасці тэксту;
- ствараць рэкламныя паведамленні ў адпаведнасці з рознымі стылямі рэкламнага канструявання;
- адрозніваць тэксты розных Інтэрнэт-жанраў;
- вызначаць нацыянальна-маркіраваны кампанент у тэкстах розных тыпаў і жанраў.

Асноўным сродкам дыягностыкі засваення ведаў і авалодання неабходнымі ўменнямі і навыкамі па дысцыпліне “Лінгвістыка тэксту” з’яўляецца лінгвістычны і філалагічны аналіз тэкстаў рознага жанравага і стылістычнага прызначэння.

Рэкамендуемыя віды заданняў: стварэнне тэкстаў адпаведнага стылю з улікам сферы ўжывання, мэты, умоў зносін, зместу, адрасата і сэнсавага тыпу маўлення; наданне тэксту адпаведных стылявых рыс; кампазіцыйнае рэструктураванне тэксту; рэдагаванне; рэцэнзаванне; уключэнне ў тэкст дадатковых фрагментаў з адпаведным значэннем; удасканаленне тэксту з мэтай узмацнення яго экспрэсіўнасці.

Для дыягностыкі могуць выкарыстоўвацца гутаркі, заданні тэставага характару, пісьмовыя работы, камп'ютарнае тэсціраванне, фронтальнае апытванне і іншыя формы кантролю.

Тыпавая вучэбная праграма “Лінгвістыка тэксту” распрацавана для ВНУ Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з адукацыйным стандартам і тыпавым вучэбным планам па напрамку “Літаратурна-рэдакцыйная дзейнасць” спецыяльнасці 1-21 05 01 “Беларуская філалогія”.

Праграма вучэбнага курса

Лінгвістыка тэксту як самастойная навуковая дысцыпліна

Прадмет і задачы лінгвістыкі тэксту. Перадумовы для фарміравання лінгвістыкі тэксту: антычныя рыторыкі, узоры цэласнага філалагічнага аналізу літаратурных твораў, тэорыя мовы мастацкай літаратуры, функцыянальная стылістыка, тэорыя актуальнага члянэння выказвання, тэорыя дэрывацыі, семантычны сінтаксіс і інш.

Тэкст як кампанент маўленчай і мысленчай дзейнасці. Кампаненты тэкставай дзейнасці: аўтар (адрасант) тэксту, адрасат, тэкст, маўленчая рэчаіснасць, моўная сістэма.

Міждысцыплінарны характар лінгвістыкі тэксту.

Паняцце тэксту

Агульнсеміятычнае і лінгвістычнае разуменне тэксту. Тэкст у сістэме моўных адзінак і моўных узроўняў.

Праблема дэфініцыі тэксту. Суадносіны паняццяў *тэкст* і *дыкурс*. Пытанне аб межах і аб'ёме тэксту. Статус тэксту як моўнай і маўленчай адзінкі.

Шматаспектнасць вывучэння тэксту: граматыка тэксту, семантыка тэксту, стылістыка тэксту, прагматыка тэксту. Інтэрпрэтацыя тэксту. Паняцце герменеўтыкі.

Асноўныя падыходы да вывучэння тэксту: лінгвацэнтрычны, тэкстацэнтрычны, антрапацэнтрычны, кагнітыўны, функцыянальны, прагматычны, рытарычны і інш.

Напрамкі даследавання тэксту ў беларускім мовазнаўстве: стылістычны; семіятычны; рытарычны (І.Я. Лепешаў; Г.М. Малажай, В.А. Маслава, А.І. Равуцкі, М.Я. Цікоцкі, А.Л. Юрэвіч, Ф.І. Янкоўскі; А.Я. Супрун; А.Я. Міхневіч і інш.).

Асноўныя прыметы тэксту

Тэматычнае адзінства, адзінства знешняй і ўнутранай формы тэксту.

Разгорнутасць тэксту. Тэма як згорнуты змест тэксту. Разгортванне тэмы і забеспячэнне паўнаты яе выяўлення праз падтэмы і мікратэмы.

Паслядоўнасць як схема, якая адлюстроўвае парадак элементаў зместу. Кампазіцыя тэксту.

Звязнасць тэксту. Спосабы сэнсавай сувязі сказаў у тэксце: 1) сувязь праз вядомае (з выкарыстаннем скразной тэмы); 2) сувязь праз новае; 3) сувязь праз вядомае ў першым сказе (з выкарыстаннем гіпертэмы); 4) сувязь змешанага тыпу. Ланцужная і паралельная сувязь. Экспліцытная і імпліцытная сувязь. Левабаковая і правабаковая сувязь. Звязнасць радыяльнага тыпу і лінейнага тыпу. Структурныя сродкі сувязі: лексічныя, марфалагічныя, сінтаксічныя. Паўторная намінацыя і яе функцыі ў тэксце. Намінацыйныя ланцужкі.

Цэласнасць тэксту. Камунікатыўнае, сэнсавае і тэматычнае адзінства як перадумовы стварэння цэласнасці тэксту. Роля ключавых слоў у забеспячэнні цэласнасці тэксту. Набор ключавых слоў як сэнсавы лейтматыў тэксту. Аўтар як ключавая фігура тэксту. Роля аўтарскай пазіцыі, аўтарскай ацэнкі ў стварэнні цэласнасці тэксту.

Закончанасць як інтэграцыйны параметр тэксту, які ўзнікае на аснове разгорнутасці, паслядоўнасці, звязнасці.

Катэгорыі тэксту

Семантычная арганізацыя тэксту. Канцэптуальная прастора тэксту. Дэнататыўная прастора тэксту. Эматыўная прастора тэксту.

Камунікатыўна-сіntaxічная арганізацыя тэксту. Паняцце гіпертэмы і гіперрэмы. Монаструктурныя і поліструктурныя тэксты. Прыметы расчлянэння тэксту: сегментацыя, парцэляцыя, антыцыпацыя.

Катэгорыі тэксту. Знакавая прырода тэкставых катэгорый.

Асноўныя катэгорыі тэксту: інфарматыўнасць, члянiмасць (падзельнасць), кагезія, кантынуум, вертыкальны кантэкст, дыялагiчнасць, рэтраспекцыя і праспекцыя, мадальнасць, падтэкст, сацыялагiчнасць, інтэграцыя і завершанасць. Тэкставы кантынуум і тэкставая мадальнасць. Узаемаабумоўленасць тэкставых катэгорый.

Вiды інфармацыі ў тэксце: зместава-фактуальная інфармацыя, зместава-канцэптуальная інфармацыя, зместава-падтэкставая інфармацыя. Падтэкст і “прырашчэнне” сэнсу ў тэксце.

Аб’ёмна-прагматычнае і кантэкстава-варыятыўнае члянэнне тэксту. Асаблiвасці члянэння мастацкiх (празаiчных, драматычных, паэтычных), навуковых, афiцыйна-справавых, публiцыстычных тэкстаў.

Кагезія як вiд унутрытэкставых сувязей, якія забяспечваюць лагiчную ўзаемазалежнасць асобных паведамленняў, фактаў, дзеянняў. Сродкі і формы кагезіі: традыцыйна-граматычныя, лагiчныя, асацыятыўныя, вобразныя, кампазіцыйна-структурныя, стылістычныя, рытмаўтваральныя. Кантактная і дыстантная кагезія.

Кантынуум як тэкставая катэгорыя, якая адлюстроўвае паслядоўнасць фактаў, падзей, з’яў, разгорнутых у часе і прасторы. Стандартныя і нестандартныя адзiнкі вымярэння часу.

Аўтасемантыя як катэгорыя, якая аб’ядноўвае формы залежнасці і адноснай незалежнасці адрэзкаў тэксту ў адносінах да зместу ўсяго тэксту або яго элементаў. Аўтарскія адступленні, сентэнцыі, афарызмы, цытаты як формы рэалізацыі аўтасемантыі.

Рэтраспекцыя і праспекцыя як формы дыскантынууму. Імплiцыйная і эксплiцыйная формы рэалізацыі рэтраспекцыі і праспекцыі. Суб’ектыўна-чытацкая і аб’ектыўна-аўтарская рэтраспекцыя. Асаблiвасці выражэння рэтраспекцыі і праспекцыі ў мастацкiх, навуковых, публiцыстычных тэкстах.

Мадальнасць тэксту. Аб’ектыўна-мадальныя і суб’ектыўна-мадальныя значэнні. Фразавая і тэкставая мадальнасць. Спецыфіка рэалізацыі мадальнасці ў мастацкiх, публiцыстычных, навуковых тэкстах.

Інтэграцыя як працэс і як вынік звязанасці асобных частак тэксту ў адзiнае цэлае. Асаблiвасці рэалізацыі інтэграцыі ў мастацкiх і навуковых тэкстах.

Вычарпальнае выражэнне задумы як паказчык завершанасці тэксту. Завершанасць і наўмысная незавершанасць тэксту. Сувязь катэгорыі завершанасці з назвай (загалоўкам) тэксту. Размежаванне паняццяў завершанасці і канцоўкі тэксту.

Другасныя катэгорыі тэксту: абсалютная антрапацэнтрычнаць, сацыялагічнасць, дыялагічнасць, статычнасць і дынамічнасць, напружанасць, эстэтычнасць, вобразнасць і інш.

Катэгорыя экспрэсіўнасці тэксту. Экспрэсіўныя рэсурсы фанетыкі і графікі. Экспрэсіўны патэнцыял словаўтварэння. Экспрэсіўныя сродкі лексікі і фразеалогіі. Экспрэсіўныя рэсурсы марфалогіі. Сінтаксічныя канструкцыі як прыём экспрэсівізацыі тэксту. Выяўленчыя магчымасці пунктуацыі.

Адзінкі тэксту

Формы маўлення: маналагічная і дыялагічная.

Складанае сінтаксічнае цэлае як адзінка маналагічнага маўлення. Структура складанага сінтаксічнага цэлага. Складанае сінтаксічнае цэлае і абзац. Сказ-выказванне як мінімальнае адзінка маналагічнага тэксту.

Дыялагічнае адзінства як адзінка дыялагічнага маўлення. Асноўныя тыпы дыялагічных адзінстваў. Рэпліка як мінімальнае адзінка дыялагічнага тэксту. Віды рэплік: рэплікі-стымулы і рэплікі-рэакцыі. Асаблівасці рэплік-рэакцый.

Моцныя пазіцыі тэксту: загаловак, эпіграф, пачатак, канцоўка.

Тыпалогія тэкстаў

Тэматычныя класіфікацыі тэкстаў. Бібліятэчна-бібліяграфічная класіфікацыя М. Дзьюі.

Класіфікацыя паводле структурных асноў тэксту Э. Верліха: дэскрыптыўныя, наратыўныя, тлумачальныя, аргументыўныя, інструктыўныя тэксты.

Класіфікацыя тэкстаў паводле ступені мадэлявання: цвёрдыя, узуальныя, свабодныя.

Класіфікацыя тэкстаў паводле формы ўяўлення: вусныя, пісьмовыя.

Тыпалогія тэкстаў паводле характару адлюстравання рэчаіснасці: мастацкія (празаічныя і вершаваныя) і немастацкія тэксты. Класічная і арнаментальная проза.

Класіфікацыя тэкстаў паводле характару прэзентацыі інфармацыі: вербальныя тэксты, іканічныя, крэалізаваныя. Тэксты з частковай і поўнай крэалізацыяй.

Тыпалогія тэкстаў паводле характару маўлення: “Я распавядаю” (ад 1-й асобы), “Ты распавядаеш” (ад 2-й асобы), “Ён распавядае” (ад 3-й асобы);

Тыпалогія тэкстаў паводле характару перадачы чужога маўлення: простая, ускосная, няўласна-простая мова.

Тыпалогія тэкстаў паводле колькасці ўдзельнікаў маўлення: маналог, дыялог, палілог. Маўленчыя тыпы маналогу. Тыпы і функцыі дыялогу ў мастацкай літаратуры. Асаблівасці сцэнічнага дыялогу.

Тыпы тэкстаў паводле функцыянальна-сэнсавага прызначэння: апісанне, яго структура і разнавіднасці; апавяданне, яго структура і разнавіднасці; разважанне, яго структура і разнавіднасці. Роля рэмы ў арганізацыі і тыпалогіі тэксту.

Функцыянальна-стылістычная тыпалогія тэкстаў: афіцыйна-справавыя, навуковыя, публіцыстычныя, мастацкія, гутаркова-штодзённыя. Рэлігійныя,

рэкламныя і гандарныя тэксты. Спецыфіка Інтэрнэт-камунікацыі. Жанравая разнастайнасць тэкстаў.

Тэкст, яго ўспрыманне і дэкадзіраванне

Катэгорыя глабальнага вертыкальнага кантэксту.

Паняцце прэсупазіцыі як інфармацыйнага фонду, адзінага для аўтара і інтэрпрэтатара тэксту. Роля фонавых ведаў у працэсе ўспрымання тэксту. Класіфікацыі фонавых ведаў паводле ступені распаўсюджанасці.

Унутрытэкставы вертыкальны кантэкст. Інтэртэкстуальнасць як катэгарыяльная характарыстыка тэксту. Широкае і вузкае разуменне інтэртэкстуальнасці. Разнастайнасць форм міжтэкставага ўзаемадзеяння ў залежнасці ад функцыянальна-стылістычнай прыналежнасці тэкстаў. Прэцэдэнтныя тэксты як матэрыяльныя знакі інтэртэкстуальнасці. Цытаты, алюзіі, тэкставыя рэмінісцэнцыі як праявы інтэртэкстуальнасці.

Паняцце моўнай асобы. Вызначэнне структуры моцнай моўнай асобы. “Выпрабаванне інтэртэкстам” як крытэрыі моцнай моўнай асобы.

Тэкст у сістэме навучання беларускай мове

Тэкст як дыдактычная адзінка. Паняцце навучальнага тэксту.

Тэкст на занятках па развіцці звязнага маўлення.

Выкарыстанне тэксту ў працэсе фарміравання арфаграфічных і пунктуацыйных навыкаў.

Выкарыстанне тэксту ў працэсе вывучэння лексікі і граматыкі.

Вывучэнне моўных паняццяў на тэкставай аснове.

Тэкстаўтваральныя функцыі моўных адзінак.

ЗМЕСТ ВУЧЭБНАГА МАТЭРЫЯЛУ

№п/п	Назвы раздзелаў, тэм	Колькасць аўдыторных гадзін				
		Аўдыторныя				Самаст. работа
		Лекцыі	Практыч., семінары	Лаб. заняткі	КСР	
1.	Лінгвістыка тэксту	2				34
2.	Паняцце тэксту. Асноўныя прыметы, катэгорыі, адзінкі тэксту	2	2			40
	Усяго:	4	2			74

ВУЧЭБНА-МЕТАДЫЧНАЯ КАРТКА

Нумар раздзела, тэмы, заняткаў	Назва раздзела, тэмы, заняткаў; пералік пытанняў для вывучэння	Колькасць аўдыторных гадзін				Матэрыяльнае забеспячэнне заняткаў (наглядныя, метадычныя дапаможнікі і інш.)	Літаратура	Формы кантролю ведаў
		лекцыі	практычныя (семінарскія) заняткі	лабараторныя заняткі	кіруемая самастойная работа студэнта			
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	ЛІНГВІСТЫКА ТЭКСТУ	2						
1.1	Лінгвістыка тэксту як самастойная навуковая дысцыпліна. 1. Прадмет і задачы лінгвістыкі тэксту. Перадумовы для фарміравання лінгвістыкі тэксту. 2. Тэкст як кампанент маўленчай і мысленчай дзейнасці. Кампаненты тэкставай дзейнасці. 3. Міждысцыплінарны характар лінгвістыкі тэксту	2				Курс лекцый. Схемы.	1, 5, 6, 8, 10, 15, 17	Вуснае апытванне, тэст
2.	ПАНЯЦЦЕ ТЭКСТУ, ПРЫМЕТЫ, КАТЭГОРЫІ І АДЗІНКІ ТЭКСТУ	2	2					
2.1.	Паняцце тэксту. 1. Тэкст у сістэме моўных адзінак і моўных узроўняў 2. Суадносіны паняццяў тэкст і дыкурс. Статус тэксту як моўнай і маўленчай адзінкі. 3. Асноўныя падыходы да аналізу тэксту.	2				Курс лекцый. Схемы	3, 6, 7, 10, 13, 17, 19, 23	Вуснае апытванне. Камп'ютарны тэст.

	4. Напрамкі даследавання тэксту ў беларускім мовазнаўстве							
2.2.	Асноўныя прыметы тэксту. 1. Тэматычнае адзінства. Разгорнутасць тэксту. Цэласнасць тэксту. 2. Паслядоўнасць як схема. Кампазіцыя тэксту. Звязнасць тэксту. 3. Віды інфармацыі ў тэксце. 4. Кагезія. Кантынуум. 5. Аўтасемантыя. Рэтраспекцыя, праспекцыя. 6. Мадальнасць тэксту. Інтэграцыя. 7. Другасныя катэгорыі тэксту. 8. Катэгорыя экспрэсіўнасці тэксту.		2			Курс лекцый. Схемы	3, 5, 6, 8, 12, 15, 16, 19, 20, 22, 23, 24.	Вуснае кантрольнае апытванне.

Асноўная літаратура

1. Абабурка, М. В. Асновы лінгвістыкі літаратурна-мастацкага тэксту / М. В. Абабурка. – Магілёў, 1997.
2. Лепешаў, І. Я. Лінгвістычны аналіз літаратурнага твора: У 2-х ч. / І. Я. Лепешаў. – Гродна, 2000.
3. Лінгвістычны аналіз тэксту: Матэрыялы семінара. – Мінск, 1975.
4. Малажай, Г. М. Лінгвістычны аналіз тэксту / Г. М. Малажай. – Мінск., 1992.
5. Пісарук, Г. В., Верамеюк, Г. А. Лінгвістыка тэксту: Практычны матэрыял для студэнтаў філалагічных факультэтаў / Г. В. Пісарук, Г. А. Верамеюк. – Брэст, 1994.
6. Рамза, Т. Р. Сінтаксіс. Тэарэтычны курс / Т. Р. Рамза. – Мінск, 2003.
7. Цікоцкі, М. Я. Стылістыка тэксту / М. Я. Цікоцкі. – Мінск, 2002.

Дадатковая літаратура

1. Важнік, С. А. Тры стыхіі Байнэта, або Праява нацыянальнай моўнай самаідэнтыфікацыі / С. А. Важнік. – Мінск, 2007.
2. Гальперин, И. Р. Текст как объект лингвистического исследования / И. Р. Гальперин. – Москва, 1981.
3. Кухаренко, В. А. Интерпретация текста / В.А. Кухаренко. – Москва, 1988.
4. Николаева, Т. М. Лингвистика текста. Современное состояние и перспективы / Т. М. Николаева // Новое в зарубежной лингвистике. – Москва, 1978. Вып. 8.
5. Ревуцкий, О. И. Филологический анализ художественного текста / О. И. Ревуцкий. – Минск, 2006.
6. Супрун, А. Е. Исследования по лингвистике текста / А. Е. Супрун. – Минск, 2001.
7. Супрун, А. Е. Лекции по теории речевой деятельности / А. Е. Супрун. – Минск, 1996.
8. Чумак, Л. Н. Синтаксис русского и белорусского языков в аспекте культурологии / Л.Н. Чумак. – Минск, 1997.
9. Шабес, В. Я. Событие и текст / В. Я. Шабес. – Москва, 1989.
10. Анисимова, Е. Е. Лингвистика текста и межкультурная коммуникация (на материале креолизованных текстов) / Е. Е. Анисимова. – Москва, 2003.
11. Бабенко, Л. Г., Казарин, Ю. В. Лингвистический анализ художественного текста. Теория и практика / Л. Г. Бабенко, Ю. В. Казарин. – Москва, 2004.
12. Борисова, Л. В. Интерпретация текста (проза) / Л. В. Борисова. – Минск., 1999.
13. Валгина, Н. С. Теория текста / Н. С. Валгина. – Москва, 2003.
14. Горнак, В. В. Методические рекомендации к занятиям по спецсеминару “Лингвистический анализ художественного текста” / В. В. Горнак. – Витебск, 1993.
15. Интерпретация художественного текста в вузе и школе. – Санкт-Петербург, 1993.

16. Исследования по структуре текста. – Москва 1987.
17. Кочан, І. Лінгвістичний аналіз тексту: Курс лекцій / І. Кочан. – Львів, 1999.
18. Лотман, Ю. М. Анализ поэтического текста / Ю. М. Лотман. – М., 1972.
19. Маслова, В. А. Комплексный анализ художественного текста / В. А. Маслова. – М., 2003.
20. Маслова, В. А. Филологический анализ художественного текста / В. А. Маслова. – Мн., 2000.
21. Маслова, В. А. Филологический анализ поэтического текста / В. А. Маслова. – Мн., 1999.
22. Новикова, А. Лингвистическое толкование художественного текста / А. Новикова. – М., 1979.
23. Писорук, Г. В. Лингвистический анализ текста на уроках русского языка / Г. В. Писорук. – Брест, 1998.
24. Шанский, Н. М. Лингвистический анализ стихотворного текста / Н. М. Шанский. – Москва, 2002.
25. Штайн, К. Принципы анализа поэтического текста / К. Штайн. Санкт-Петербург – Ставрополь, 1993.

**ПРАТАКОЛ УЗГАДНЕННЯ ВУЧЭБНАЙ ПРАГРАМЫ
ПА ВУЧЭБНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЕ
З ІНШЫМІ ДЫСЦЫПЛІНАМІ СПЕЦЫЯЛЬНАСЦІ**

Назва дысцыпліны, з якой патрабуецца ўзгадненне	Назва кафедры	Прапановы аб зменах у змесце вучэбнай праграмы па вучэбнай дысцыпліне	Рашэнне, прынятае кафедрай, якая распрацавала вучэбную праграму (з указаннем даты і нумара пратакола)
1. Сучасная беларуская мова	Кафедра сучаснай беларускай мовы	няма	Зацвердзіць Пратакол № 10 ад 21 мая 2013 г.
2. Агульнае мовазнаўства	Кафедра тэарэтычнага і агульнага мовазнаўства	няма	

**ЗМЭНЫ І ДАПАЎНЕННІ ДА ВУЧЭБНАЙ ПРАГРАМЫ
ПА ВУЧЭБНАЙ ДЫСЦЫПЛІНЕ
на ____ / ____ вучэбны год**

№№ п/п	Змены і дапаўненні	Падстава

Вучэбная праграма перагледжана і адобрана на пасяджэнні кафедры (пратакол № ____ ад _____ 20__ г.)

Загадчык кафедры

_____ (ступень, званне) _____ (подпіс) _____ (Ініцыялы, прозвішча)

ЗАЦВЯРДЖАЮ
Дэкан факультэта

_____ (ступень, званне) _____ (подпіс) _____ (Ініцыялы, прозвішча)